

Noviny z dediny... do každej rodiny

Obec Lietavská Svinná - Babkov

1 | 2016

Príhovor starostu obce

Vážení spoluobčania, milí priatelia,
ani sme sa nenazdali a my tu máme už ďalšie číslo našich
obecných novín!

Pevne verím, že si aj v tomto čísle každý z Vás nájde množ-
stvo zaujímavých informácií o živote a dianí v našej obci
za predchádzajúce mesiace a že opäť načriete do nedávnej i
dávnej minulosti z nášho chotára.

Náš život sa odohráva vždy len v prítomnosti. Na rozdiel od
prítomnosti - minulosť i budúcnosť našej mysli existuje len
ako spomienka alebo predstava.

O nedávnych i dávnych spomienkach z nášho chotára sa
postupne dočítate v jednotlivých statiach, nasledujúcich
príspevkoch mojich kolegov.

A ja, keď píšem tieto riadky, mám niekoľko vrúcnych želaní o blízkej budúcnosti v našej
obci. Pevne verím, že práve teraz, keď čítate tieto riadky bude už jedno moje želanie minu-
losťou, ba že je už prítomnosťou – viacúčelové ihrisko v Babkove.

Pevne verím, že ďalšie moje želanie bude v reálnom čase už na dosah ruky – rekonštrukcia
ciest v Lietavskej Svinnej.

Pevne verím, že pri zrode ďalšieho čísla obecných novín si spolu opäť spomenieme na ďalšie
naše úspechy, ktoré na nás zatiaľ iba čakajú.

Netreba si stavať vzdušné zámky, budme realisti, ale tešme sa aj z maličkosti. Pevne verím,
že sa nám spoločne podarí veľa dobrých vecí.

*Ing. Igor Veselovský
starosta obce*

Názov:

Noviny z dediny

Náklad:

500 ks

Vydanie:

júl 2016

Redakčná rada:

*Ing. Igor Veselovský, Tomáš Badík, Soňa Jamečná, Janka Barčiaková,
Mgr. Monika Hriníková, Helena Košová, Mgr. Andrea Krčová, Drahoslava Santusová*

Vydáva:

Obec Lietavská Svinná - Babkov

Grafická úprava a príprava tlače:

Tomáš Badík

Fotografia na prednej strane obálky:

Tomáš Masný

Tlač:

Juraj Štefuň - GEORG, Bajzova 11, 010 01 Žilina

Kontakt:

www.obeclietavsvinnababkov.sk | novinyzdediny.lsb@gmail.com

NEPREDAJNÉ

O čom rokovali poslanci

Foto: OÚ

Obecné zastupiteľstvo obce Lietavská Svinná – Babkov v prvom polroku 2016 schválilo viacero aktivít v obci:

- 5% spolufinancovanie projektu zatepl'ovania materskej školy v Babkove z Environmentálneho fondu Ministerstva životného prostredia v sume 4 799,90 € zo získanej dotácie vo výške 91 198,- €. V rámci stavebných prác sa vymenili okná, dvere a zateplil obvodový plášť budovy materskej školy.

- Prenájom obecných pozemkov v časti Patúch pánovi Rudolfovi Becíkovi a Márii Becíkovej za účelom vybudovania vodnej stavby. Touto aktivitou vytvoria oddychovú zónu pre verejnosť a zároveň zveľadia obecný majetok.

- V Lietavskej Svinnej a v Kňazovej Lehote sa v tomto roku budú opravovať vybrané úseky ciest. V oprave ciest sa bude pokračovať aj v roku 2017 v Babkove.

- Na dobudovanie multifunkčného ihriska v Babkove obec vyčlenila sumu 20 tis. €.

- Obec podporila aktivity Združenia na záchranu Lietavského hradu v sume 500 €. Združenie sa venuje konzervácii, čisteniu a sprístupňovaniu ďalších častí verejnosti.

- Obecného zastupiteľstvo odsúhlasilo podporu v hodnote 300 € na nákup stavebného materiálu na výstavbu altánku na detskom ihrisku pri ZŠ s MŠ v Lietavskej Svinnej, ktorý svojpomocne začali budovať rodičia detí materskej školy v Lietavskej Svinnej s finančnou podporou 2 % daní z príjmov a príspevkov rodičov.

Budova MŠ v Babkove

Foto: OÚ

Na základe predložených žiadostí o zmenu územného plánu obce bolo vyhlásené verejné obstarávanie na spracovateľa a osobu odborne spôsobilú pre obstaranie Dodatku č. 3 k ÚPO. Zhotoviteľom projektovej dokumentácie je Ing. arch. Vladimír Barčiak a odborne spôsobilá osoba Ing. arch. Eva Zaťková, ktorí budú vyhodnocovať žiadosti a predložia po procese vyjadrení kompetentných úradov návrh dodatku k územného plánu na pripomienkovanie verejnosti a následne

na schválenie obecnému zastupiteľstvu.

Každoročne sa schvaľuje starostom obce plat a odmena k platu. “Starostovi obce patrí plat, ktorý je súčinom priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v národnom hospodárstve a zákonom určeného násobku podľa počtu obyvateľov. t. j. $883,-\text{€} \times 1,98 = 1748,-\text{€}$ ” Poslanci sa dohodli, že starostovi ponechajú základný plat (1748,-€), ktorý prináleží jeho postaveniu s tým, že odmenu vo výške 30% (t. j. cca 524,-€), ktorú doteraz poberal, mu na čas pozastavia ako istý motivačný faktor do budúcej spolupráce s poslancami a občanmi. Starosta obce využil zákonnú možnosť pozastaviť výkon uznesenia. Na základe doterajšej spolupráce a vzájomnej komunikácie však obecné zastupiteľstvo opätovne odsúhlasilo základný plat bez odmeny.

Po návrhu riaditeľky ZŠ s MŠ v Lietavskej Svinnej obecné zastupiteľstvo schválilo pre školský rok 2016/2017 počet tried 4 a 2 oddelenia školského klubu detí. Dobrovoľný príspevok na činnosť materskej školy počas letných prázdnin bol odsúhlasený vo výške 25,- € na dieťa.

Janka Barčiakoová
Monika Hriníková

Jazierko v Patúchu

Foto: OÚ

Práce Združenia na záchranu Lietavského hradu

www.hradlietava.sk

Výstavba multifunkčného ihriska v Babkove

Foto: OÚ

Čo sa v obci chystá

- V úvode 2. polroka 2016 pripravuje obec III. ročník Obecných slávností pod Cibulníkom v Lietavskej Svinnej, ktorý sa uskutoční 30. júla v areáli Futbalového ihriska TJ Lietavská Svinná.
- 10. septembra 2016 nás čakajú Hodové slávnosti v Babkove, ktoré sú venované Narodeniu Panny Márie - patrónky našej kaplnky. Aj tu sme pripravili pekný program so zaujímavými hosťami.
- V tomto roku chceme z prostriedkov obce aj vďaka finančnému príspevku zo Žilinského samosprávneho kraja zrekonštruovať podlahu v Dome spomienok v Lietavskej Svinnej.
- Na začiatku septembra organizuje DHZ v Lietavskej Svinnej súťaž do vrchu "O pohár starostu obce". V nej si zmerajú svoje sily dobrovoľní hasiči z okolitých obcí. Určite budú potrebovať povzbudiť, preto Vás srdečne na súťaž pozývame.
- Turistický oddiel Lietavská Svinná vás 24. septembra 2016 pozýva na spoločnú vychádzku na "BUDZOGÁŇ". Tieto turistické prechádzky si našli už svojich sympatizantov v našej obci, ale aj z okolitých dedín a mesta Žiliny.
- Kultúrna komisia pri OZ v októbri pripravuje ďalšiu "Októbrovú kvapku krvi". Stáli darcovia už vedia, že chceme zachovať tradíciu odberov aspoň dvakrát ročne (marec, október). Je to akcia na správny účel – pomôcť iným, preto sa tešíme na vašu účasť.
- Pre starších občanov, v rámci Mesiaca úcty k starším, pripravíme drobný darček a vianočnú kolekciu.
- V nedeľu po šiestom decembri budeme aj my spolu s deťmi čakať na príchod sv. Mikuláša, ktorý rozdá deťom balíčky.
- V polovici decembra pripravujeme milú slávnosť – "Uvítanie detí do života" narodených v roku 2016.
- 31. decembra 2016 pred polnocou spoločne zapálime vatru a privítame nový rok 2017.

Vyjadrenie poslancov k listu starostu občanom

Vzhľadom k tomu, že starosta obce oslovil občanov našej obce prostredníctvom listu, v ktorom deklaruje výsledky svojej práce, v obci vznikla napätá atmosféra a občania boli zmätení a dezorientovaní. Poslanci obecného zastupiteľstva vyvolali rokovanie so starostom obce, na ktorom diskutovali o danej problematike a jej dôsledkoch. Z diskusie vyplynulo, že list, ktorý bol rozoslaný občanom, bola reakcia starostu na neschválenie odmeny.

Už začiatok otvorenej spovede starostu sa nezakladá na pravde a to, že poslanci zdieľajú názor o zbytočnosti starostu a zaberaníu miesta pracovitejšiemu, kreatívnejšiemu a aktívnejšiemu zástupcovi. Ani raz, z úst ani jedného poslanca, nevyšlo takéto ani podobné konštatovanie, čo poslanci považujú za zavádzanie.

Nikto z poslancov nespochybňuje fakt, že starosta sa snaží pre obec robiť pozitívne rozhodnutia. V liste sa ďalej píše, že poslanci neustále pripomínajú starostovi jeho neschopnosť a nečinnosť. Opäť sa toto tvrdenie nezakladá na pravde. Poslanci len poukazujú na fakt, že starosta nemá stanovené priority, víziu rozvoja obce, rebríček hodnôt a v sice dobrej viere čo najširšieho záberu rozvoja obce v konečnom dôsledku obec stagnuje, nerozvíja sa.

Výsledkom stretnutia starostu obce s poslancami je deklarácia lepšej vzájomnej komunikácie a spolupráce, keďže rovnako starosta, ako aj poslanci, sú volení zástupcovia občanov a ich zámerom je konať v prospech rozvoja obce.

Poslanci OZ

Na Lietavskom hrade otvorili sezónu

Foto: Peter Danko

Otvorenie turistickej a hradnej sezóny na Lietavskom hrade sprevádzal vytrvalý dážď. Tí, ktorí sa nenechali odradiť, mali na hrade zaujímavý program. Tento rok to však nebude jediná akcia na hrade.

Klub slovenských turistov región Žilina každý rok organizuje otvorenie turistickej sezóny pri Lietavskom hrade. Ani tento rok nebol výnimkou, 9. apríla sa napriek nepriaznivému počasiu stretli nadšenci turistiky, aby spoločne vystúpili na hrad. „Telefonicke sme informovali vedúceho akcie turistov, pána Jamečného z Lietavskej Svinnej, že vysielame hore jeden hradný záchranný tím, ktorý zabezpečí otvorenie určitých zastrešených miestností, a že rozkúpime v suteréne prístupnej veže piecku, aby sa prišli ľudia ohriať. Zopár turistov naozaj túto našu ponuku prijalo a boli radi, že sa mali kde osušiť a ohriať,“ hovorí Ľubomír Chobot, výkonný riaditeľ Združenia na záchranu Lietavského hradu. Teda tí, ktorých neodradilo zlé počasie, sa v priestoroch hradu dočkali nevšednej odmeny.

Hradný snem

Tento rok si združenie pripravilo pre turistov zaujímavú akciu. V lete, 7. augusta, sa uskutoční historicky prvý Lietavský hradný snem. „Z pripravovaného programu môžeme prezradiť, že sme na akciu pozvali všetky mestá a obce, ktoré historicky patrili pod hrad Lietava. Bude aj slávnostná svätá omša, dobrý poľovnícky guláš, pre zástupcov miest a obcí pripravíme špeciálnu prehliadku a konzultácie ohľadom hradu. Takisto im predstavíme projekt záchrany hradu, ako aj plány do budúcnosti. Každý zástupca mesta či obce bude mať možnosť doniesť na hrad svoju vlajku, takže na záver nebude chýbať ani slávnostné fotenie,“ hovorí o plánoch výkonný riaditeľ združenia.

Stálice v podujatiach

Kultúrno-spoločenské akcie na hrade Lietava už majú nádych tradičných podujatí. Počas roka združenie organizuje niekoľko stabilných akcií. V mesiaci február to bol Valentín aj pre nezamýšľaných, 13. augusta sa na hrade uskutoční Noc hradov a zrúcanín, čo je celoslovenská akcia združenia Zachráňme hrady, ktoré zastrešuje

okrem Lietavy ďalších 28 historických pamiatok. Na začiatok školského roka, teda v sobotu 3. septembra, sa návštevníci opäť môžu tešiť na Deň otvorených dverí. „Posledná tradičná akcia sa uskutoční na Silvestra, keď počas dňa na hrade ponúkame návštevníkom už niekoľko rokov dobrú vianočnú kapustnicu s domácou klobásou,“ dodáva výkonný riaditeľ.

Tisíce návštevníkov

Lietavský hrad je jednou z najnavštevovanejších hradných ruín na Slovensku. Odhadovaný počet návštevníkov vzrástol najmä po roku 2009, keď organizácia World Monuments Fund zapísala hrad na zoznamu 100 ohrozených pamiatok sveta. Združenie pracuje na hrade sedemnásť rokov. Odhaduje, že hrad môže ročne navštíviť asi 50-tisíc turistov. Onedlho bude spočítavanie návštevníkov jednoduchšie. Združenie na hrad plánuje umiestniť v rámci pripravovaného projektu Virtuálneho sprievodcu aj elektronický merač pohybu.

*Ľubomír Chobot
riaditeľ ZnZLH*

Turzovci

HRAD LIETAVA

Foto: www.hradlietava.sk

Na Lietavskom hrade sa v minulosti striedali tie najvýznamnejšie šľachtické rody, medzi ktorými nechýbali ani príslušníci turzovského rodu. Ešte v 15. storočí patrili Turzovci medzi drobnú šľachtu. Ich pôvodné majetky sa nachádzali na Spiši v Betlanovciach, avšak vďaka ich podnikateľskému duchu a obchodnému talentu v oblasti ťažby kovov sa ich bohatstvo rozrástlo o ďalšie pozemky, hrady i celé panstvá.

Rod Turzovcov sa na území Slovenska delil na niekoľko vetiev: spišskú, banskobystrickú, trenčiansku, bytčiansko-oravskú, bojnickú a šintavsku. Zakladateľom bytčiansko-oravskej vetvy, ktorá má pre náš región mimoriadny význam, bol František Turzo. Pravdepodobne sa narodil okolo roku 1512. Navštevoval univerzitu v talianskej Padove, kde sa venoval teológii. Po štúdiách sa v roku 1539 vrátil späť do Uhorska, kde takmer dvadsať rokov pôsobil ako nitriansky biskup, hoci nikdy nebol vysvätený za kňaza.

František Turzo zastával viacero dôležitých postov - bol nitriansky

a neskôr aj oravský hlavný župan, kráľovský radca, predseda bratislavskej a spišskej komory. Keď hrozilo, že jeho rod po meči vymrie, vzdal sa biskupského úradu, konvertoval na evanjelickú vieru a krátko nato sa oženil s Barborou Kostkovou, dcérou Mikuláša Kostku, ktorý mal Lietavu a Strečno v doživotnom užívaní. Keď Barbora po piatich rokoch bezdetného manželstva zomrela, oženil sa František s Katarínou Zrínskou. Novomanželia žili prevažne na Lietavskom hrade, kde sa im narodilo päť detí: Anna (1565), Juraj (1567), František (1570), Uršul'a (1570) a Katarína (1571).

František Turzo chcel zabezpečiť svoju rodinu, preto využil svoje postavenie a bohatstvo na získanie viacerých nových území pod svoju kontrolu. Tak získal 6. decembra 1557 pre seba a pre svojich synov oravské panstvo i s hradom za 18 338 zlatých. Po smrti Mikuláša Kostku pripadlo lietavské panstvo kráľovskej komore, čo Juraj využil a kúpil ho 1. novembra 1558 za výhodných 12 640 zlatých. V nasledujúcom roku sa

mu podarilo získať za 17 000 zlatých do tretej generácie hrad Hričov a Bytču spolu so zámkom a panstvom. Po smrti Františka (+1574) a Kataríny (+1585) prešla správa rozsiahleho majetku do rúk ich najstaršieho syna Juraja. Tak ako jeho otec, tak aj on bol dvakrát ženatý – najprv so Žofiou Forgáčovou, potom s Alžbetou Cobarovou. Spolu sa mu narodilo dvanásť detí, no dospelosti sa dožilo len sedem dcér a jeden syn.

Práve Juraj Turzo sa na prelome 16. a 17. storočia stal veľmi významnou osobnosťou nielen regionálneho, ale až európskeho formátu. Počas svojho života zastával rôzne funkcie – bol oravským dedičným županom, kráľovským radcom, hlavným kráľovským pohárnikom, hlavným stolníkom, kapitánom preddunajského vojska a hlavným veliteľom novozámockej posádky. V roku 1606 bol dokonca povýšený na grófa. Vrcholom Jurajovej kariéry bola jeho voľba za uhorského palatína v decembri 1609. Palatín bol totižto po panovníkovi prvý muž v krajine s rozsiahlou politickou, vojenskou, finančnou a súdnou

Juraj Turzo

Foto: www.hradlietava.sk

mocou. Významným činom Juraja Turza, už ako palatína, bolo zvolanie Žilinskej synody v roku 1610, na ktorej bola vytvorená organizácia evanjelickej cirkvi.

Úloha palatína nebola ľahká. Vyžadovala okrem duševnej pripravenosti aj dobrú telesnú zdatnosť. Časté cesty na vzdialené miesta v tých časoch boli nielen nebezpečné, ale aj namáhavé. Takýto hektický spôsob života sa odzrkadlil aj na Jurajovom zdraví. Síce bol pod lekárske dohľadom a často navštevoval aj kúpele v Rajeckých Tepliciach, no aj tak neunikol smrti a na Štedrý deň 24.12.1616 naposledy vydýchol. Na základe testamentu sa dedičom rozsiahleho majetku stal jeho osemnásťročný syn Imrich, ktorý si neužil život veľmi dlho, pretože

po piatich rokoch nečakane zomrel. Smrťou Imricha v roku 1621 vymrela po meči významná bytčiansko-oravská vetva Turzovcov.

Obdobie, keď Turzovci pôsobili na hornom Považí, môžeme pokojne nazvať jeho najlepšími časmi. Turzovci boli na svoju dobu veľmi rozhladení a vzdelaní ľudia. Práve oni sa dôležitou mierou zaslúžili o pozdvihnutie panstiev v Lietave a Bytči. Vzdelanostne sa snažili povzniesť široké okolie zakladaním a podporovaním škôl a kostolov. Keďže boli protestanti, podporovali vydávanie protestantskej literatúry, dokonca bol do slovenčiny preložený aj menší Lutherov katechizmus. Juraj ovládal viacero jazykov, medzi ktoré patrila aj slovenčina. Možno aj pre-

to sa zastával práv Slovákov s inými národnosťami v náboženskom i každodennom živote. Na jeho panstvách sa dokonca viedla administratívna z veľkej časti po slovensky.

Rod Turzovcov sa zaslúžil aj o udomácnenie renesancie na Slovensku predovšetkým tým, že si prizval mnohých významných talianskych majstrov, staviteľov, kamenárov a murárov. Prestavby Lietavského hradu, kaštieľa v Bytči či vybudovanie Sobášneho paláca dodnes svedčia o význame tohto rodu. Pri pohľade na zrúcaninu Lietavského hradu sa to možno viacerým bude zdať neuveriteľné, no pravda je taká, že aj Lietava patrila kedysi medzi najkrajšie, najväčšie a najprepychovejšie šľachtické sídla na našom území. Zároveň patrila aj medzi najlepšie vyzbrojené hrady na Považí, o čom svedčí fakt, že nikdy nebola dobytá. Za masívnymi hradbami sa rozprestierala honosná rezidencia zrekonštruovaná privolanými talianskymi umelcami. Na Lietave bolo všetko – priestory na bývanie panstva a služobníctva, archív, kaplnka, klenotnica, zásobárne, kuchyňa, pekáreň. Posedenia s hudbou či divadlom sa konali v spoločenskej miestnosti známej ako dvorana. Na hrade sa nachádzala aj „lázenka“ s kovovou alebo drevenou vaňou a umývadlá, ktoré napúšťali vodou z veľkých džbánov. Spolu tam bolo deväťdesiat miestností, nerátajúc rôzne komôrky, sklady, zbrojárne, dielne a väzenie. V povalových priestoroch veží, bášť a budov skladovali obilie, sušené ovocie a liečivé rastliny.

Juraj Turzo prežil na Lietave len svoje ranné detstvo, pretože po smrti otca, Františka Turzu, sa jeho rodina presťahovala do prebudovaného kaštieľa v Bytči, ktorý sa stal centrom humanistickej kultúry a vzdelanosti. Unikátnou stav-

bou je renesančný Sobášny palác dostavaný v roku 1601. Turzovci ho využívali na slávnostné rodinné udalosti, no najmä na svadobné hostiny Jurajových dcér. Bytča bola prístupnejšia a teda aj pohodlnejšia na bývanie ako Lietava, ktorá na dlhodobé bývanie už veľmi vhodná nebola. Na Lietave trávili čas už len výnimočne, najčastejšie vtedy, keď hrozilo nebezpečenstvo alebo epidémia. Dokonca tam boli v čase ohrozenia odvezené aj cennosti a archív. Deti vnímali Lietavu najmä ako prázdninové sídlo, pretože počas voľných dní tam trávili svoje detstvo.

Keďže Žilinský samosprávny kraj vyhlásil rok 2016 za Rok Juraja Turzu pri príležitosti 400. výročia jeho úmrtia, je vhodné si pripomenúť aspoň takýmto krátkym článkom rodáka z Lietavy, ktorý sa významnou mierou zapísal do histórie nášho regiónu. Spomienkou na tento prominentný rod je aj dodnes zachovaný zvon v Lietavskej Svinnej, ktorý zaobstaral Juraj Turzo v roku 1606. Pravdepodobne z obdobia Turzovcov sa nám zachovala aj drevená patronátka lavica, kedy si umiestnená na Lietave, ktorá sa momentálne nachádza v depozitári Považského múzea v Žiline.

*Dominika Tomášová
Považské múzeum Žilina*

Použitá literatúra

Dvořák, Pavel a kol.: *Juraj Turzo. Veľká kniha o uhorskom palatínovi*. Martin: Matica slovenská, 2012, 183 s.

Kočiš, Jozef: *Od Čachtíc po Strečno*. Martin: Osveta, 1989, 231 s.

Lengyelová, Tünde: *Thurzovci a ich historický význam*. Bratislava: Historický ústav SAV, 2012, 260 s.

Mrva, Marián: *Hrad Lietava – rodisko Juraja Turzu*. In: Zborník Oravského múzea, 1998, roč. 15, s. 28-32.

Stavanie a váľanie mája

Foto: OÚ, DHZ Babkov, T. Masný

Salašníctvo - z histórie po súčasnosť

Foto: Ján Barčiak

Ovčiarstvo – chov oviec má na Slovensku bohatú históriu, ktorá sa po stáročia vyvíjala s príchodom Valachov z Albánskych hôr, cez Balkán, rumunské Karpaty a karpatsko-ruskú oblasť až k nám. V 14. storočí patrila Lietavská Svinná, Kňazova Lehota a Babkov medzi menšie osady lietavského panstva. Z dochovaných historických záznamov vieme, že v Babkove vtedy žilo 12 rodín. Jedna rodina mala priemerne 9 členov. Už v tejto dobe v hornatých častiach, do ktorých patrila aj naša dnešná obec, bol chov oviec zavedený v panských majeroch, ale aj medzi sedliakmi. V roku 1604 sa rozlišovali dva druhy oviec – ovce hôrne a ovce poľné. Hôrných oviec bolo viac. Na najvyšších horských pastvinách sa pásli ovce s kozami v počte až 1700 kusov. Chov oviec bol zverený valachom, ktorí mali svoje osobitné valaské právo. Valasi neboli pôvodnou vrstvou osídleného obyvateľstva. Boli najatými zamestnancami panstva pochádzajúci z Oravy, z okolia Likavy alebo zo Spiša ako pastieri ovčích stád zjednaní za určitú mzdu. V roku 1621 činil štvrťročný plat valacha 1 floren 60 denárov (1 floren činil

500-1000 Kčs, 1 denár = 5-10 Kčs, val. 1946, zdroj: A. Kavuljak Lietava). Pastierom bolo v naturáliách odovzdaných 40 lukien múky, 66 funtov bryndze, 3 lukná pšenice. Počet zamestnaných valachov býval 6-7 a pri nich 2-3 honelníci (pomocníci). Chov oviec bol zameraný na vlnu, mlieko, mliečne výrobky, kožu a mäso. Strihanie oviec bývalo sezónnou záležitosťou jeden až dvakrát v roku. Ovčia vlna sa nespracúvala doma, ale väčšinou sa predávala rajeckým súkenníkom. Neskôr ju spriadali doma aj ženy. Z nadojeného mlieka sa vyrábali pomocou syridla (kl'agu) syr, žinčica, bryndza, oštiepky. Bryndza mala na lietavskom panstve značný obrat. Napríklad v roku 1621 bolo vyrobené 9 centov a 20 funtov bryndze. Z toho sa v panskej kuchyni na hrade spotrebovalo 5 centov a 13 funtov. Ostatné sa rozdelilo valachom, úradníkovi atď. Kože sa spracúvali v majeroch alebo odovzdávali rajeckým kožkárom. Z baraních koží sa okrem iného vyrábali aj vrecká na strelný prach. Mäso sa odovzdávalo do hradnej kuchyne a čo nespotrebovali to nasolili, vyúdili a odložili do zásob. V 16.-17. storočí bolo lietavské panstvo v rozkvet. Chov

oviec a s ním salašníctvo prekvitalo do 18. storočia. Úpadkom hradov nastal úpadok hradných panstiev, pritom aj chov oviec. V roku 1708 malo lietavské panstvo už iba 96 kusov oviec. Boli to hlavne ovce zozbierané od poddaných v rámci plnenia urbárskych povinností, aj to len od chudobnejších sedliakov, lebo bohatší sa vykúpili peniazmi. V ďalších rokoch sa urbárske povinnosti celkovo redukovali a do roku 1848 sa odovzdávali už iba v peniazoch.

Čas beží – remeslo prežíva. Na salaši vládol pevnou rukou bača. Ten zodpovedal za celý chod – hospodárenie, prevádzku a zverenie stádo. Musel ovládať presné tri denné termíny dojenia oviec a celé spracovanie mlieka. Valasi mali na starosti pasenie oviec a ich dojenie do drevených geliet. Podľa starých tradícií sa ovce prvýkrát vyhánali na pašu pred Jurajom (24. apríla). Pre baču a valachov to bola doba odlúčenia od rodín. Pasenie oviec ďaleko od dediny si vždy vyžadovalo postavenie prístreškov – kolíb pre pastierov. Súčasťou salaša býval košiar – ohrada, v ktorej ovce odpočívali pod ochranou cez deň aj noc a

kde sa aj dojili pod jednoduchým prístreškom. Podľa potreby vypasenia trávy v košiari sa valasi premiestňovali z miesta na miesto. Ich ťažký život býval jednotvárnym. Mnohí ovládali hru na hudobné nástroje (husle, heligónky, píšťalky). Záležalo to aj od toho, z akej oblasti (regiónu) pochádzali. Spevom a hrou si spríjemňovali a krátili večery na salašoch: „Hore na tej stráni, košiar maľovaný a hore, na hole, bača dorúbaný. Ovečky po grúni, tichučko sa pasú, a hore, na hole, valaškovia plačú...“ V jeseni, pred zimou, sa ovce zohnali opäť do dediny. Bača s valachmi konečne prežívali život so svojou rodinou. V zimnom období doma plietli koše, rúbali drevo, vyrábali pracovné náradie alebo bačovský riad.

Dnes na salašoch už bača nerozdeľuje svoje ovce na hôrne či poľné. Zo starších plemien sa zachovali valašky, čiernohlavé cigáje, novšie plemená merinské, východo-frízské, atď. Na salaši v Lietavskej Svinnej chovajú ovce lacaune - plemeno vyšľachtené vo Francúzsku na báze oviec merinského typu. Sú to ovečky chované hlavne na produkciu mlieka so slabším rastom vlny, ktorú na salaši strihajú jedenkrát v roku. Vlna končí v Poľsku a tak ako v minulosti, nespracúva a nevypasuje sa. Toto plemeno vyhovuje podmienkam v našom chotári. Od začiatku do konca mesiaca prejde pri dojení každá ovca rukami baču, či valachov. Ovca denne priemerne nadojí jeden liter mlieka a aj tu platí stará múdrosť, že ovca dojí pyskom. To znamená, že produkcia kvalitného mlieka závisí od množstva dobrej paše a ak sa ovca dostatočne nenapásie, nečakajme od nej úžitok vo forme nadojeného mlieka. Voľný spôsob pasenia za pomoci pastiera je správny vtedy, keď dosýta napasená dospelá ovca skonzumuje približne 7 kg kvalitného porastu trávy. Najvhodnejší čas na dobrú

pašu je podvečer. K zabezpečeniu správnej výživy od jari do jesene a v zimných mesiacoch patrí okrem čerstvej pastvy aj seno (siláž), jadrové krmivá a minerálne prvky (soľ). Hygiena a sledovanie zdravotného stavu stáda je základom úspešného chovu oviec. Toto má na starosti bača a niekedy, podľa závažnosti ochorenia, aj prizvaný veterinár. Ovce sa očkujú raz v roku proti svrabu, črevným a pľúcnyim parazitom. Staré ovce pozná bača podľa ich vzhľadu. Majú vypadané zuby, neprijímajú potravu, nepasú sa a chudnú. Neproduktívne ovce končia väčšinou na bitúnku.

V súčasnosti bačuje na salaši v Lie-

Zdroj: OÚ

tavskej Svinnej Branislav Hladek, ktorého domovom je obec Lomná okres Námestovo v Hornej Orave. Vyštudoval Ovčiarstvu školu v Zábľati pri Trenčíne. Na otázku – „Prečo je bačom?“ pohotovo odpovedal, že odmala rástol pri ovciach, je z bačovskej rodiny, kde sa remeslo dedí dodnes. Jeho otec aj starý otec boli tiež bačovia. Vo Svinnej si postupne zvykol a k tomu mu iste dopomohla aj prítomnosť jeho blízkej rodiny – bratov valachov. Kvôli poriadku a správne chodu salaša má vždy najhlavnejšie slovo bača, ktorého ostatní musia poslúchať. Každý deň si všetci uvedomujú, že toto remeslo ich živí a najlepšou reklamou je ich kvalitná práca, pre ktorú si ľudia k nim vždy nájdu ces-

tu. Z jari sa ovce na pašu vyhánajú 1. mája, pasú sa až do prvého snehu – do konca októbra. Potom sa salaš zatvorí a ovce idú zimovať na družstvo do Babkova. Ovce, ktoré sú v dobrej kondícii, sa v zime pripravujú na reprodukciu a z tohto dôvodu chovajú aj zopár baranov. Tu sa rodia aj malé jahniatka. V súčasnosti majú na salaši dve stáda oviec. Dojné stádo má 300 kusov a stádo, v ktorom sú jahňatá a jarky, má 150 kusov. Ovce sú majetkom Oragro spol. s r.o. Oravské Veselé. Pasú sa na pasienkoch, ktoré má spoločnosť prenajaté od súkromných vlastníkov pôdy v Lietavskej Svinnej. Vyrábajú žinčicu, bryndzu, syr čerstvý a údený a oštiepky

tvarované vo svojich pôvodných drevených formách.

Prekvapila ma nesmierna čistota na salaši a hoci bol už podvečer a nečakali moju návštevu, všetko bolo upratané, umyté a voňalo tam mliekom. Drevo bolo narúbané a úhladne nachystané na nový deň, ktorý na bačovisku začína v skorých ranných hodinách. „A či je vo Svinnej medveď?“ – pýtam sa. „Pravdaže je“ – odpovedá s úsmevom bača. „A kde inde by bol, ak nie na salaši. Asi pred tromi rokmi si

obzeral moje ovečky, potom odišiel smerom na Majer a už sme ho nevideli. Máme dobrých pomocníkov – psov...“

V dnešnej dobe má chov oviec významné miesto v poľnohospodárskej výrobe. Jahňacie mäso, či výrobky z ovčieho mlieka, majú svoje nezastupiteľné miesto vo výžive ľudí. Sú žiadaným artiklom racionálnej výživy. Pozitívnym je aj vplyv na životné prostredie a návrat k dlhodobej chovateľskej tradícii, ktorá v našej obci pretrváva dodnes. O histórii a významnosti tohto remesla svedčí aj to, že prezývka „Bača – Bačech“ sa zachovala v Lietavskej Svinnej dodnes.

Soňa Jamečná

Aká bola vo Svinnej škola?

Zdroj: Soňa Jamečná

„Oneskorene začína sa písať školská kronika v obci Svinná. Azda sa mi ani nepodarí pravdivo všetko zaznačiť. Tunajší najstarší obyvatelia už nepamätajú momenty a priebeh udalostí okolo vzniku miestnej školy. Písomných záznamov a správ niet..., toto napísal 28. júna 1948 v úvode školskej kroniky Ondrej Šušaník - vtedajší poverený riaditeľ Štátnej ľudovej školy vo Svinnej.

Prvá škola vznikla v roku 1888. Postavila ju rímskokatolícka dcérocirkev za pomoci politickej obce na spôsob malej drevenej dedinskej chalúčky v strede obce pri zvonici. Bola v nej malá učebňa 4x4 m, kuchyňa a izba pre učiteľa. V septembri sa začalo prvé kolektívne vyučovanie detí. Školský rok končil v marci, niekedy až koncom apríla. Väčšina detí chodila do školy iba v zime (v lete pracovali) a čo sa cez zimu naučili, to do leta zabudli. V obci vládla nesmierna chudoba a bieda.

V drevenej škole sa učilo do roku 1910. Neskôr sa používala ako Obecný dom. Od roku 1941 - 1945 slúžila opäť pre školské účely ako učebňa pre novozriadenú III. triedu.

V roku 1909 sa začala stavať nová školská budova z tehál, vedľa starej drevenej (v roku 1970 prestavaná na materskú školu, dnes budova obecného úradu). Nová murovaná škola mala jednu učebňu 10x6,5 m, predsieň a riaditeľský byt pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne, komory a chodbičky. Pri škole boli postavené zvlášť drevené záchody s drevárňou a chlievy s kurínmi. V tejto budove školy sa I. a II. trieda učila striedavo po pol dni. Deti sa pod príslym dohľadom učiteľov učili písať, čítať a rátať. Prvým učiteľom bol Pavel Melišík - tunajší roľník bez akéhokoľvek vzdelania, ktorý vyučoval pätnásť rokov. Po ňom nastúpil Augustin Kasák, taktiež roľník, ktorý učil do roku 1909. V tomto roku, v dobe najsilnejšej maďarizácie, nastúpila do školy učiteľka Hermína Puchardtová a učila až do prevratu v roku 1918. Do školy opäť nastúpil Augustin Kasák, ktorý učil až do roku 1921. Škola začala plniť svoje poslanie až príchodom Ľudovíta Greguša na miesto učiteľa v oslobodenej Československej republike (pôsobil v rokoch 1921 - 1945).

Z jeho zistenia vieme, že z celej dediny iba dvaja ovládali začiatky sčítania, odčítania, násobenia a delenia. O niečo viac ich vedelo slabikovať, no plynulo čítať deti nevedeli vôbec. Z kroniky sa dozvedáme, že v školskom roku 1924 - 1925 navštevovalo školu 78 detí. V roku 1928 vypracoval staviteľ Karol Pawera zo Žiliny plány na novostavbu dvojtriednej budovy školy. Plány ostali navždy uložené v archíve. Pre tvrdohlavosť cirkevných úradov nedošlo k ich realizácii. Postupom času vo Svinnej učili Štefan Málik (1928 - 1929), Hynek Frgal (1929 - 1939) rodák z Moravy, ktorý na podnet režimu bývalého Slovenského štátu musel zo školy odísť, Anastázia Gregušová (1930 - 1932), Gabriel Martiniak (1932), Mária Kováčiková (1937 - 1939).

Počet žiakov sa rokmi menil a škola v roku 1939 - 1940 evidovala 149 žiakov. Vo Svinnej učila aj Emília Tomaníková (1940-1944) a Alfonz Vršanský (1940-1946).

Obec Svinná bola oslobodená 30.4.1945. Táto radostná udalosť mala vplyv aj na školské pomery.

V rámci poštátneňa všetkých škôl na Slovensku aj tunajšia škola dostala nový názov. Národná škola bola premenovaná na Štátnu ľudovú školu vo Svinnej. Vtedy učiteľský zbor tvorili: Mária Frývaldská (1945 - 1946), Emília Gašpieriková (1946), Alžbeta Salayová (1946 - 1947), Vojtech Milan Chládecký (1946 - 1947), Marta Panická (1946 - 1947), Rudolf Martinka (1946 - 1947), Anna Čižmáriková (1947 - 1948), Zora Šušaniková (1947 - 1953). Vedením správy školy bol poverený Ondrej Šušaník (1947 - 1953). Je zaujímavé, že v tejto dobe sa školský rok začínal cestou do kostola v Lietave na Veni, Sancte Spiritus (Príď, ó Duchu Presvätý).

1. septembra 1947 politická obec prenájala miestnosť na dobu päť rokov u stolára Pavla Kasáka, ktorá bola upravená na učebňu III. triedy. V tejto učebni sa učilo do roku 1950 a potom už nevyhovovala zo zdravotných dôvodov. Aj sociálne pomery, v ktorých žiactvo žilo, boli zlé. Väčšia početnosť v rodinách, a pomerne malé obytné miestnosti, hatili potrebu detskej voľnosti, znižovali životnú úroveň, čo sa odzrkadľovalo v slabom telesnom vývine. Deti prichádzali do školy unavené, nevyspaté a aj výživa detí

bola nepostačujúca. Stávalo sa, že deti chodili cez zimu do školy bosé. Školská úmrtnosť bola 4,3 %. Rodičia tunajších detí boli zamestnaní v poľnohospodárstve alebo v Cementárni v Lietavskej Lúčke. Chudobnejší pracovali ako sezónni nádenníci na stavbách. 23. marca 1948 vymeral štátny geometer stavebný pozemok na začiatku dediny - Doluvsí, na ktorom mala stáť nová moderná trojtriedna školská budova. To sa nikdy nesplnilo.

Zo školskej kroniky sa dozvedáme, že žiaci počas celého roka mimo vyučovania a za pomoci učiteľov pripravovali v obci rôzne oslavy: Deň slobody, Vznik SSSR, Narodenie prezidenta T. G. Masaryka, Októbrová revolúcia, Stalinove narodeniny, Besiedka na počesť výročia smrti V. I. Lenina, Vianočný večierok, Storočnica zrušenia poddanstva, Oslobodenia obce Červenou armádou, Pietna spomienka výročia tragickej smrti generála M. R. Štefánika, Detský majáles, Týždeň detskej radosti, Deň matiek, Deň lesov a iné. Aj rodičovské združenie pracovalo veľmi obetavo. Prispievalo žiakom na školské výlety v blízkom okolí, ale aj v rámci celého Slovenska. Žiactvo 5. až 8. postupového ročníka odišlo

do stredných škôl v Lietavskej Lúčke (kam chodili pešo) a Žiline. V tejto dobe na škole učila aj Mária Halušková (1948 - 1949). Žiaci hrávali divadlá a odoberali školské časopisy, zapájali sa do zberu odpadových surovín, zbierali železo, gumu, papier, fľaše, ale aj liečivé rastliny, slivkové kôstky a bukvice. Poľnohospodárom pomáhali so zberom zemiakov, mandelinky zemiakovej a vysádzali aj lesné stromčeky. Vtedajšie Združenie rodičov a priateľov školy pracovalo pod vedením Ondreja Ďurkovského. V tomto roku vznikla aj prvá Pionierska organizácia na škole. Pionierska skupina niesla meno T. D. Lysenku. Najlepší žiaci, prví trinásť pionieri, zložili pioniersky sľub. Ich oddielovou vedúcou bola Blažena Grečnárová. V školskom roku 1952 - 1953 bola škola zatvorená a vyučovanie prerušené pre nákazlivú chorobu rožného statku slintavku. Školský rok bol ukončený po ďakovných bohoslužbách rozdáním vysvedčení.

V škole nastali zmeny v učiteľskom zbore. Bývalý riaditeľ školy Ondrej Šušaník sa stal okresným školským inšpektorom. V školskom roku 1958 - 1959 vyučovala Ľudmila Ďurikovičová-Bačiaková, Viera Ferderberová-Vatranová. Manželia Viera Tkáčová a Karol Tkáč (riaditeľ) učili v rokoch 1958 - 1963. Gabriela Švandová zastupovala V. Tkáčovú počas materskej dovolenky. Do Svinnej pribudol piaty postupový ročník žiakov z Babkova. Aj napriek skromným pomerom, niektoré deti v tunajšej škole dosahovali dobré výsledky okrem učiva aj v športe, recitácii a speve. Žiačka Eva Dubovcová získala 1. miesto v sólovom speve v okresnom kole STM. Škola v spolupráci s TJ Sokol v Lietavskej Svinnej pripravila beh žiactva na lyžiach. Víťazom 1. kategórie sa stal Otto Makuka a v 2. kategórii

Žiaci piatého ročníka - 1956-1957

Foto: J. Barčiak

zvíťazil Ivan Makuka z Babkova. Do školy prišla učiť Oľga Horecká (1959 - 1960). Založené boli dva oddiely Iskričiek. Prvými oddielovými vedúcimi boli Zita Barčiaková a Elena Jamečná. V marci 1961 došlo k tragickej smrti zastrelením žiaka Miloslava Kasáka dospelou osobou pri neopatrnom strieľaní na vtákov.

Nová doba priniesla rôzne zmeny. V šesťdesiatych rokoch začínal nový školský rok v septembri slávnostným otvorením za prítomnosti predsedu MNV, JRD, žiakov a učiteľského zboru, ZRPŠ a funkcionárov obce. Do školy, ktorá niesla názov Základná deväťročná škola 1. až 5. ročník v Lietavskej Svinnej okres Žilina, nastúpili v rokoch 1961 - 1962 Jolana Ľuptáková a Marta Sliviaková-Pľuchtová, Blažena Tomaščíková (1961 - 1988), Elena Pialová-Pekarová (1961 - 1963). V škole fungovali krúžky: spevácky, výšivkársky, ovocinársko-včelársky. Taktiež školskú knižnicu využívalo veľké množstvo žiakov. Na jedného pripadalo priemerne 14 prečítaných kníh za rok. V tomto školskom roku pripravila škola prvý detský maškarný ples v histórii obce. Investičná výstavba novej školskej budovy bola opäť z úsporných dôvodov oddialená na neurčito, a podobne je oddialená aj výstavba novej materskej školy. Drevenicu (pri obchode), ktorá slúžila za druhú učebňu, vtedajší riaditeľ Ondrej Šušaník prenajal v päťdesiatych rokoch ako provizorium na jeden rok. Uplynulo 16 rokov a v tejto hroznej učebni sa stále vyučovalo. Bola už

vnútri podopretá a pri daždi pršalo do polovice triedy. Na drevených hradách rástli huby. Nespĺňala ani protipožiarne bezpečnostné predpisy. Na okná bolo nutné zavesiť záclony, aby okoloidúci občania nerušili zvedavosťou učiace sa deti. Opravené boli aj dvere, ktoré boli rozstrielané z obdobia II. svetovej vojny. Zbúraná bola v roku 1989.

Do školy prišla nová riaditeľka Viera Pokorná (1963 - 1972) a

máj. Teplota klesla pod nulu, napadal sneh, ktorý trval dva dni. Do školy nastúpili noví učitelia - Mária Petrigáčová (1966 - 1972), Peter Lekki (1966 - 1967), Anna Ťažká-Kubove (1967 - 1996). V tomto roku konečne došlo k vyvlastneniu pozemku pod školskou budovou. V januári 1968 začali ťažké stroje s úpravou terénu pod stavbou novej školy.

V tejto dobe nastal v našej vlasti demokratizačný proces. Pod tlakom verejnej mienky odstúpil prezident Antonín Novotný a novým prezidentom sa stal Ludvík Svoboda. Celý národ s nádejami očakával splnenie túžby po federácii Slovenska, ktorá bola zmrazená obsadením našej republiky vojskami piatich štátov Varšavskej zmluvy. Vojská v noci 21. augusta 1968 obsadili celú našu republiku pod zámienkou, že idú likvidovať kontrarevolúciu v našej republike. Tieto udalosti napáchali miliardové škody nášmu národnému hospodárstvu. Boli aj obeť na životoch a ovplyvnilo to aj dianie v našej obci. Aj napriek pomocným stavebným prácam, ktoré vykonávali občania v rámci akcie

ČESKOSLOVENSKÁ REPUBLIKA.

Zem Slovensko Školský inšpektorát Žilina

Prv triedna sim. baľudová škola v o. Svinný

(U škôl sídlomajúcich s právom verejnosti: ...)

Právo verejnosti udelené ministerstvom vnútra dňa ...

Školský rok 193 13 7. Číslo ...

ŠKOLSKÁ ZPRÁVA.

Anna

narodená dňa 16. apríla 19 23 4. Svinný

politický okres Žilina, náboženstva rim. kat.

začal... chodiť do školy vôbec v apríli dňa 2. sept. 19 23.

do tunajšej školy dňa 2. septembra 19 23 a dostáva v 1. triede

2. oddelení (1. postupný ročník) tieto známky:

Polrok	I.	II.
Chovanie	1	1
Povinné predmety:		
Náboženstvo	1	1
Občianska náuka a výchova	2	2
Vyučovací jazyk		
na nižšom stupni	čítanie	
na strednom a vyššom stupni	písanie a cvičenie reči	
Prvouka	3	2
Vecné náuky		
vlastiveda		
zemepis	2	2
dejepis	3	3
prírodopis	2	2
prírodospyt	3	3
Počty s náukou o tvaroch meriackych	2	2
Kreslenie	3	2
Písanie		
Spev	2	2
Telesná výchova	2	1
Ručné práce chlapčeské		
Ručné práce dievč. s náukou o dom. hosp.	2	1
Nepovinné predmety:		
Zovňajšia úprava písomných prác	2	2
Zameškané polhodiny	ospravedlnené	5
	neospravedlnené	-
Zpráva bola vydaná dňa	30. 1. 37. 26. 11. 37.	
Je spôsobil a postúpil do vyšš. <u>triedy</u>		
Úradná pečiatka	Podpisy	
Polrok	sprav. učiteľa	triedneho učiteľa
I.	<u>Anna</u>	<u>Anna</u>
II.	<u>Anna</u>	<u>Anna</u>
	rodičov alebo ich zástupcov	

S. 1107. 1938 - 124-2-752. 1/.

Vysvedčenie žiačky v ZŠ Svinná z roku 1921 Foto: OÚ

učiteľky Emília Oravcová (1963 - 1967), Tatjana Dedková (1964 - 1965), Anna Bačíková (1964 - 1965), Darina Cotiofánová (1965 - 1966). V školskej kronike sa píše aj to, že od začiatku apríla 1965, nepretržite pršalo tri mesiace. Rieky sa rozvodnili, a hlavne na južnom Slovensku vznikli záplavy, straty na životoch i majetku. Zima bola mierna a upršaný minuloročný apríl vystriedal výnimočne studený

“Z“, stavba novej školy zaostala. V školskom roku 1968 - 1969 bol zavedený päťdňový vyučovací týždeň s voľnými sobotami. Do školy nastúpili nové učiteľky - Oľga Grochalová (1970 - 1990), Jolana Javorová (1970 - 1972), Elena Hluchá (1970 - 1972). Dňa 16. novembra 1970 sa začala v novej škole učiť prvá trieda a do 25. novembra sa presťahovali aj ostatné triedy. O jeden deň neskôr bol doručený do

školy prípis okresného hygienika, ktorý zakázal používanie budovy a ako dôvod uviedol, že škola nemá pitnú vodu, teda že nemá vlastný vodovod. Žiaci si nosili z domu čaj a napriek tomuto nedostatku si „novú školu vážili, šetrili jej zariadenie, boli vedení k poslušnosti, k úcte k ľuďom a k ich práci.“

Vieru Pokornú vystriedal nový riaditeľ Štefan Zjavka (1972 – 1982). Prišla aj učiteľka Elena Klimková (1972 - 1973). V dedine sa začal budovať obecný vodovod a v novembri 1972 bola konečne napojená na vodovod aj budova školy. Nová učiteľka Oľga Veselovská (1973 - 1995) bola od roku 1976 riaditeľkou Základnej školy. Riaditeľkou Materskej školy v Lietavskej Svinnej bola Viera Mrmusová a od roku 1981 Jarmila Kasáková. Po dlhoročnom pôsobení Milana Gažúra bol zvolený nový predseda ZRPŠ Oliver Štefánik (neskôr Viliam Badík a Oto Barčiak). V školskom roku 1976 -1 977 boli pri základnej škole dve oddelenia školskej družiny (vedúca Katarína Beňová, neskôr vychovávateľka a učiteľka Oľga Grochalová). V škole bola zriadená aj vlastná kuchyňa. Podľa rozhodnutia Okresného národného výboru - Odboru školstva Žilina sa od 1. septembra 1978 uskutočnila integrácia ZDŠ 1. - 5. roč. Babkov a ZDŠ 1. - 5. roč. Lietavská Svinná. Do Lietavskej Svinnej pribudlo 43 žiakov z Babkova. Škola mala spolu 111 žiakov. Do školy bola prijatá vychovávateľka Emília Livorová a učiteľka Anna Janurová (1981 - 2007). V roku 1980 došlo k zlúčeniu obcí Lietavská Svinná a Babkov. S pribúdajúcimi rokmi sa menilo aj vedenie základnej školy. Po riaditeľke Oľge Veselovskej nastúpila Katarína Čierna, Anna Drncová až po jej súčasnú riaditeľku Adrianu Majšniarovú.

Soňa Jamečná

Medzinárodný deň detí a sv. Florián

Foto: OÚ, T.Masný

Súčasnosť ZŠ s MŠ Lietavská Svinná – Babkov

Foto: archív MŠ L. Svinná

„Škola nech je miestom ľúbezným, vábiacim oči vnútri i z vonku, priťahlivým, aby sa žiaci v škole tešili a chápali, že to čo sa učia budú môcť využiť v každodennom živote.“ (J.A.Komenský)

Toto je motto, ktoré sme si zvolili v novom školskom vzdelávacom programe, a ktorého myšlienka sprevádza našu prácu. Naším hlavným cieľom je „vychovať absolventa, ktorý by mal byť slobodný, zodpovedný, pripravený na celoživotné vzdelávanie. Mal by tvorivo myslieť, starať sa o svoje zdravie, ctíť si rodičov, ľudí, svoju krajinu, svoj región. Mal by vedieť pracovať s informáciami a začať sa vzdelávať v jednom svetovom jazyku.“

V súčasnosti navštevuje školu 42 žiakov z Lietavskej Svinnej a Babkova. Škola poskytuje primárne vzdelávanie, je neplnoorganizovaná so 4 triedami a 2 oddeleniami školského klubu detí. O výchovu a vzdelávanie sa starajú kvalifikovaní pedagogickí zamestnanci: Mgr. Dagmar Elzerová, Mgr. Viera Sivá, Mgr. Eva Hrtánková a Mgr. Adriana Majsniarová. Náboženskú výchovu

vyučuje Mgr. Ľubica Turčeková, anglický jazyk Mgr. Adriana Majsniarová a Mgr. Eva Hrtánková, informatickú výchovu Mgr. Viera Sivá. Na vyučovanie týchto predmetov si pani učiteľky doplnili kvalifikáciu v rámci kvalifikačných a iných štúdií. V školskom klube detí pracuje p. Iveta Paraíková a p. Gabriela Súkeníková. Vyučujeme podľa školského vzdelávacieho programu, ktorý sme spoločne vytvorili. Môžete sa s ním bližšie oboznámiť na našom webe: www.zsln.sk.

Materiálne vybavenie školy

Škola je jednoposchodová budova. Na prízemí sa nachádzajú šatne pre žiakov, telocvičňa - cvičebňa a školská jedáleň. Na prvom poschodí sú umiestnené štyri učebne, zborovňa, kancelária a kabinet. Škola má zriadenú počítačovú učebňu (14 počítačov) s dataprojektorom. Tri triedy sú vybavené interaktívnymi tabuľami, multifunkčným zariadením a vizualizérom. V triedach majú učitelia k dispozícii dataprojektory. V dvoch triedach sa nachádzajú labkaby – nabíjacie zdroje, v ktorých sú umiestnené notebooky

pre žiakov. Každý učiteľ má k dispozícii notebook so softvérom na tvorbu prezentácií a výučbových materiálov k interaktívnej tabuľi. Na vyučovanie telesnej výchovy využívame telocvičňu – cvičebňu a multifunkčné ihrisko. Škola prešla rekonštrukciou, pričom sa zateplil obvodový plášť budovy, realizovala sa výmena strechy, jej zateplenie, výmena okien a dverí za plastové, čiastočne sa zrekonštruovali sociálne zariadenia a vymaľovali všetky učebne aj chodba. Priestory školy si skrášľujeme kvetinovou výzdobou a prácami detí. Žiaci majú k dispozícii aj dobre vybavenú školskú knižnicu.

Projekty

Hoci je naša škola malá, snažíme sa zapájať do projektov, ktoré môžu pomôcť pri zlepšení materiálnych podmienok, získavaní nových moderných pomôcok pre výučbu a poskytujú nové možnosti pre vzdelávanie žiakov aj učiteľov.

1. „Chceme učiť moderne“ – projekt, ktorý sme vytvorili v rámci operačného programu Vzdelávanie – Premena tradičnej školy na modernú. Aktivita projektu boli ukončené v roku 2014. Momentálne

prebieha päťročné monitorovacie obdobie. V rámci projektu bolo vyčerpaných 97 991,69 eur. Boli zakúpené notebooky pre žiakov a učiteľov, interaktívna tabuľa, dataprojektory, labkaby, učebné pomôcky a vybavenie školskej knižnice. Učitelia vytvorili 17 inovovaných/novovytvorených učebných pomôcok – CD ROMov, ktoré obsahujú interaktívne materiály, cvičenia a pracovné listy na výučbu jednotlivých predmetov.

2. Digiškola – Národný projekt Elektronizácia vzdelávacieho systému regionálneho školstva – v rámci projektu škola získala ďalšie vybavenie IKT.

3. Moderné vzdelávanie – digitálne vzdelávanie pre všeobecne-vzdelávacie predmety – ďalší projekt, ktorý nám poskytol IKT techniku.

4. Nové trendy vzdelávania učiteľov anglického jazyka ZŠ - projekt v oblasti anglického jazyka.

5. Zvýšenie kvalifikácie učiteľov telesnej a športovej výchovy – projekt v oblasti telesnej výchovy.

V tomto školskom roku sme sa zapojili do projektu eTwinning - Program partnerstvo škôl predstavuje komunitu európskych škôl, v rámci ktorého pani učiteľky spolu so žiakmi vytvárajú projekty, na ktorých spolupracujú so školami v rámci Európskej únie. Spájajú sa pomocou internetu. V týchto dňoch sa rozbieha tiež nový projekt Moja prvá škola, ktorý je zameraný práve na málotriedne školy.

Každoročne sa zapájame do projektov: Detský čin roka, Škola podporujúca zdravie a Záložka do knihy spája školy, kde už druhý rok spolupracujeme so ZŠ Plavy z ČR. Práca v projektoch je veľmi náročná najmä na málotriednej škole, ako je naša. Pre žiakov, ale najmä pre učiteľov, znamená množstvo hodín práce, nových nápadov, tvorivého ducha. Prináša však možnosť získať financie mimo rozpočtu, nové ma-

Deň matiek

Foto: OÚ

Fašiangy

Foto: OÚ

teriálne vybavenie, pomôcky a najmä poskytuje inovatívne formy práce.

Chceme zdravé a hravé deti je náš vnútroškolský projekt zameraný na zdravý životný štýl. Pani vychovávateľka Paraíková každoročne vypracováva harmonogram aktivít – školská olympiáda, maratón, beh pre mamičku, deň plný zábavy, besedy o zdravom stravovaní a zdravom životnom štýle. Cieľom je podporiť fyzickú aktivitu detí a rozvíjať vzťah k pohybovým činnostiam.

Škola je tiež zapojená do projektu Mlieko pre školy v Európskej únii, ktorý poskytuje žiakom mliečne výrobky dotované EÚ. Projektom Školské ovocie poskytujeme žiakom ovocie, ovocné šťavy dotované taktiež EÚ. Motivácií aj enviro-vzdelávaniu detí a mládeže sa venujeme v rámci projektu Olejománia – zber a spracovanie kuchynského odpadu a oleja.

Naše úspechy

O tom, že máme talentované a šikovné deti hovoria aj úspechy v súťažiach, do ktorých sa zapájame. V posledných dvoch školských rokoch sme boli úspešní v matematickej súťaži - Pytagoriáde. V tomto školskom roku sa do okresného kola prebojovali: Ján Krč – 3. ročník, Anna Barčiaková, Sofia Tomaščíková, Nina Tomaščíková – 4. ročník. V okresnom kole Anička Barčiaková obsadila 11.-14. miesto, Nina Tomaščíková 28.-37. miesto a Sofia Tomaščíková 45.-56. miesto. Časopis Družinárík, ktorý tvoria žiaci pod vedením pani vychovávateľky Paraíkovej, získal tretie miesto v celoslovenskej súťaži Pro Slavík.

Žiak 1. ročníka Jurko Barčiak získal čestné uznanie v súťaži Slávik Slovenska.

Naša bývalá žiačka Simonka Feiková obsadila v minulom školskom

roku I. miesto v súťaži v umeleckom prednese poézie a prózy Hviezdoslavov Kubín a postúpila do krajského kola – Vajanského Martin.

Vo výtvarnej súťaži vypísanej HZ Žilina na tému Hasiči, Simona Feiková obsadila vo svojej kategórii I. miesto a postúpila do celoslovenského kola.

V projekte eTwining boli úspešné dva vytvorené projekty: žiaci II. triedy pod vedením pani učiteľky Sivej, v spolupráci so Základnou školou Kňežice, okr. Nymburk vytvorili projekt: Vitaj v mojej obci, v ktorom kamarátom z ČR predstavili našu obec a región. Žiaci III. triedy, pod vedením pani učiteľky Hrtánkovej, spolupracovali so ZŠ s MŠ Ostrava – Zábřeh na projekte Život v našom lese.

Ďalšie aktivity školy

Aktivít počas školského roka máme veľa. Môžete sa o nich dozvedieť na našom webe. Medzi najobľúbenejšie patria Škola v prírode, ktorú zvyčajne organizujeme aj s plaveckým kurzom, Mikuláš, Karneval, MDD, Vianočná besiedka, Noc v škole, Valentínska pošta, Deň Zeme, návštevy divadelných predstavení a koncertov, Kurz dopravnej výchovy, Deň matiek a mnohé iné.

Tak toto je naša malá školička v skratke. Dalo by sa o nej písať ešte dlho a veľa. Každý deň v nej prinesie niečo nové. Možno niečo zaujímavé a veselé, možno aj niečo nudné a smutné. Ale s istotou môžem napísať, že sa v nej všetci radi stretávame. My učelia, aby sme odovzdali našim deťom vedomosti, zručnosti, ale aj kus srdca. Žiaci, aby sa niečo nové naučili, zahrali, spoznali nových kamarátov a najmä pripravili na cestu životom.

Mgr. Adriana Majsniarová
riaditeľka ZŠ s MŠ

Pani učiteľky v Materskej škole v Lietavskej Svinnej pripravili pre škôlkarov zaujímavú aktivitu. Spoločne zostavili kuchársku knihu svojich najobľúbenejších receptov. Na ochutnávku a inšpiráciu z knihy náhodne vyberáme:

Viktorka Barčiaková
Krém pre čokojažýčky

Potrebuje:

6 vajec
12 lyžíc kryšt. cukru
3 lyžice kakaa
100g čokolády na varenie
štipku soli
1/2 lyžice kávy (mletej alebo nesky)
250 g masla
250 g palmarín
rum

Postup: Do misky si dáme roztopiť čokoládu. Potom pridáme cukor, kakao, soľ, kávu a rýchlo pridáme vajíčka, aby sa nám kvôli teplote „nezomeletovali“ po okrajoch misky. Miešame šľahačom na vyšších otáčkach asi 25-30 min. nad parou. Masu dáme chladnúť a potom pridáme maslo a palmarín. Dochutíme rumom podľa chuti a potreby.

Kuchárska kniha našich škôlkarov

Foto: MŠ Lietavská Svinná

Matej Kopčík
Syrová polievka

Na troche oleja opražíme cesnak, zalejeme vodou, pridáme nakrájané zemiaky + 2 celé zemiaky, ktoré rozmixujeme na zahustenie. Keď sú zemiaky skoro hotové, pridám hrášok. Pred koncom odlejem z hrnca trochu vody, v ktorej rozpustím 2 čierka Bambina a vylejem k polievke. Osolím a pridám bazalku. Na tanieri ešte nastrúham tvrdý syr.

Cesnaková polievka

Načistím si 3 hlavy cesnaku (nie mesiačiky, ale hlavy). Na masle opražím do sklovita cibuľu, pridám 2/3 nakrájaného cesnaku, nakrájané zemiaky, popražím, zalejeme vodou. Keď sú zemiaky hotové, pridám zvyšok cesnaku a všetko rozmixujem. Na konci vlejem smotanu.

Rožky nakrájam na kolieska a natriem nátierkou:
2 cesnaky roztláčené, maslo, Niva. Dám na 10 minút do rúry zapieť. Vloží do taniera k polievke aj s nastrúhaným syrom.

Volá sa ANTICHRIPKAČKA.

Adelka Sajdová
Paradajková polievka
(Mušličková polievka)

Potrebujeme:
olej
hladkú múku
pasírované paradajky –paradajkový pretlak
cestoviny (mušličky – Adelkine najobľúbenejšie)
vegeta
bobjový list
cukor
tvrdý syr

Do rozpáleného oleja dáme cca jeden a pol polievkovej lyžice hladkej múky. Urobíme zasmažku. Zalejeme studenou vodou a rozmiešame. Miešame na ohni do zhutnutia. Potom dolejeme varenú vodu (podľa potreby), pridáme pasírované paradajky (pretlak). Rozmiešame. Ďalej pridáme bobkový list. Keď nám začne polievka vriieť, pridáme cestovinu a dochutíme cukrom a vegetou. Varíme až do zmäknutia cestoviny. Kto má rád, môže si pridať aj nastrúhaný tvrdý syr.

Dobrá chuť Vám želá Adelka.

Kristínka Urbánková
Perky

4 uvarené zemiaky ošúpeme a postrúhame na trelku. (Môže byť aj zemiaková kaša). Pridáme vajíčko, trošku soli a postupne prisypeme polohrubú múku. Rukou vypracujeme stredne tuhé cesto, ktoré vyvalkáme na hrúbku 3-4 mm. Nakrájame ho na kocky 4x4 cm. Do stredu dáme trošku džemu, alebo lekváru (nie riedkeho). Preložíme dva rožteky, čím vznikne taštička v ktorej sa skrýva džem. Vidličkou popritláčame konce, aby sa nám nerozlepili a zároveň vznikne pekný okraj. Vložíme do vriacej, osolenej vody a varíme taštičky, kým nevyplávajú na hladinu. Ocedíme cez sitko a dáme do misky. Na horúce nakrájame maslo, posypeme práškovým a škoricovým cukrom. Môžeme pridať aj kakao, alebo granko. Opatrne premiešame a s veľkou chuťou jeme.

Dobrá chuť!

Animátori Lietavskej farnosti

Najdrahší náš pán farár

Pred viac ako 25 rokmi som bola poctená privítať Vás, v našej, ako ste ju Vy volali „radostná dedina“- Babkov. Boli sme všetci plní očakávaní ako si vybudujeme vzájomné vzťahy, ako si zvyknete Vy na nás a naopak. Dnes vieme, že to puto, ktoré sme si vytvorili ako kňaz a veriaci bolo, a nech aj navždy zostane, veľmi silné, láskavé a priateľské.

Všetci sme sa tešili, že z nášho nového pána sa vykľul kňaz, ktorý si získaval postupne srdcia čoraz viac a viac veriacich. Všade, kde ste sa objavili sa okolo Vás zhĺkla veľká skupina detí aj dospelých, predbiehali sa, kto Vám čo najskôr povie svoju novinku, svoj zážitok, ktoré ste niekedy odmeňovali svojimi výchovnými buchnátmi. Bolo to úžasné. Všetky výlety, sánkovačky, tábory zanechali v nás niečo krásne, čo si zachováme navždy.

Potom prišla ta nešťastná choroba, ktorá Vás pomaličky vyčerpávala. Vy aj napriek ťažkostiam a bolestiam ste nepoľavili, nedali ste na sebe poznať aké ťažké to je. Znášali ste to všetko s pokorou a láskou. Nikdy ste sa na nič nestážovali a na otázku „Ako sa máte pán farár?“ ste vždy odpovedali „Dobre sa mám.“ Pri Vašich posledných narodeninách sme Vám hovorili príbeh z knihy Pútnik z Compostely, kde putoval autor tejto knihy so svojim sprievodcom, ktorý mu rozprával príbehy, medzi ktorými bol aj tento o mužovi, ktorý

neviedol moc usporiadaný život, mal radšej alkohol ako svoju rodinu, ale keď bol malý chlapec, jeho mama mu vždy zdôrazňovala, nech sa pred spaním pomodlí aspoň trikrát Zdravas... Túto jej radu si zobral k srdcu a aj keď bol opitý tak na tú modlitbu nikdy nezabudol, po určitom čase zomrel.... Pútnik mal možnosť spýtať sa svojho sprievodcu ako sa tento muž má po smrti, sprievodca mu odpovedal, že vidí svetlo... Vy ste nám na to povedali, že aj Vy by ste raz chceli vidieť svetlo Božej tváre... My nepochybujeme, že sa Vám táto túžba splnila a týmto Svetlom Ste obklopený. Len sme dúfali, že to nebude takto skoro....Ale nestane sa nič, čo Pán Boh nedovolí a keď to dovolí tak má s tým svoj plán....

Vaším krédom bolo „Radšej sa zodrať ako zhrdzavieť a radšej obsluhovať ako byť obsluhovaný.“

My sme Vám na Vaše ubolené telo posielali modlitby a Vy ste sa nám odvdáčili, náplast'ou na naše ubolené duše, tým že Vaším prianím bolo odpočívať tu v Lietave, medzi nami. Pekne to vyjadruje báseň od Milana Lechana

Viete, že ste tu len na výlete?

Každá cesta je úbohá, ktorá nekončí sa a nezačína u Boha...., na nej je vymedzený čas, aj šanca pre mňa i pre teba. Tak či onak. Križ je kľúč do neba.

Ďakujem za všetko a za všetkých, odpočívajte v pokoji!

Zuzana Slosarčíková

Nezabudnuteľné slová

Výber z nahrávky rozhovoru pána farára Stanislava Beláka z 30. júna 2007 pre Slovenský rozhlas štúdio Banská Bystrica - Rádio Regina.

Táto nahrávka vznikla pri príležitosti 30. výročia vzniku Dedinskej folklórnej skupiny Cibulník v Lietavskej Svinnej, pred zahájením slávnostnej svätej omše za nositeľov ľudových tradícií v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Lietavskej Svinnej:

„Bolo to pekné rozhodnutie, hlavne ide o spomienku na zomrelých, je to prejav úcty a lásky k tým svojim predchodcom a predkom, ktorí účinkovali v tejto skupine. Je to pekné gesto. Som nadšený! A ľudová pieseň v chráme? Hovorí sa, že kto spieva - dvakrát sa modlí. Je to hlboká myšlienka svätého Augustína – hlboko pravdivá. Lebo človek keď spieva, spieva väčšinou od srdca. A keď hovorí, niekedy hovorí aj všeličo, čo ani v srdci nemá – zakrýva. Ale spievať sa dá iba srdcom. Platí to rovnako o duchovnej i ľudovej piesni, obe sú úzko spojené. Náš ľud oddávna spieval v chráme i pri práci. Dedinskej folklórnej skupine Cibulník v Lietavskej Svinnej prajem, aby sa držali, nedali sa odradiť niekedy tou dobrou a niektorými ľuďmi a aby spievali ozaj na slávu Božiu a na potešenie dobrých ľudských srdc...“

Zapísala: Soňa Jamečná

Foto: z rodinného archívu Heleny Košovej

Náš pán farár bol človek, ktorý rád jednal s ľuďmi úprimne a na rovinu. Bol rád, keď sa stretol s podobným jednaním.

Za ten krátky čas, čo som ho poznal, som zistil pár vecí o tom, čo sa nás snažil naučiť. Jednou zo základných vecí bolo vážiť si druhých ľudí a rešpektovať ich rozhodnutia. Počas táborov pri hodnotení scénok vždy dbal na to, aby vyhrala skupina, ktorá nemala v scénke žiadne amerikanizmy. Bol hrdý na náš slovenský jazyk. Nikdy nás nenechal zabudnúť na naše chyby a ich pripomínaním nám dával možnosť napraviť sa.

Svoj život prežil ako dobrý bojovník, ktorý nás učil pokore a aj sám sa pokoril a neodmietol vozík na púť na Skalku, alebo na pochod za Život. Myslím, že mu všetci ďakujeme, že nám v našich životoch zanechal hlbokú spomienku na seba. Ďakujem.

Filip Ďurkovský

Spomienky na dekana

„Svojím srdcom a umom ste sa celý rozдали. Urobili ste veľa ľudí šťastnými a bohatými na duchovné bohatstvo. Naučili ste ich rozoznať duchovné bohatstvo od materiálneho. Lebo aj Váš život sa prelínal nevyčerpatelným bohatstvom ducha, z ktorého ste čerpali.“ Tieto slová gratulácie sme poslali nášmu pánovi dekanovi za celú našu obec pri príležitosti jeho 50-tich narodenín v roku 2007. A použili sme ich aj pri smutnej udalosti a to pri oznámení o jeho úmrtí dňa 6.2.2016. Mladý 33 ročný pán farár Stanislav Belák prišiel na lietavskú faru v roku 1990. O tom, že vedel prekonávať prekážky, svedčí dielo, ktoré po sebe zanechal – opravy, rekonštrukcie a výstavba nových kostolov, novej fary. Pán farár sa zúčastňoval všetkých významných udalostí v obci, krstil novonarodené deti, tretiakov pripravoval na prvé sväté prijímanie, staršie deti na birmovku, mladých snúbencov sobášil, a odprevádzal aj pri posledných rozlúčkach. Vieme, že mal tento náš kraj aj ľudí rád a my sme mali radi jeho. Preto si vybral aj miesto pri kostole v Lietave za miesto posledného odpočinku.

Aj keď svetlo už zhaslo, v nás všetkých zostalo poznanie, že bol, že sme ho poznali, že po sebe zanechal dielo, ktoré tu zostáva. V našej pamäti zostane ako vzor zbožnosti, pokory a skromnosti. Nech odpočíva v pokoji!

*Úryvok z relácie, ktorú pripravila
Drahoslava Santusová a vysielala sa v MR
v Lietavskej Svinnej – Babkove 12.2.2016.*

Súťaž „Kubínke spievanky”

Krajské kultúrne stredisko v Žiline už tradične pripravilo Regionálnu súťažnú prehliadku detského hudobného folklóru Javorové husličky, ktorej vyhlasovateľom je Národné osvetové centrum v Bratislave. Súťaž sa konala 2. apríla 2016 v Konzervatóriu v Žiline. Tejto súťažnej prehliadky sa zúčastnili aj deti z nášho Detského folklórneho súboru Cibulníček - Karolínka Barčiaková a Jurko Barčiak. Súťaž bola postupová a tak sa i stalo – Karolínka úspešne postúpila do krajskej súťaže Kubínske spievanky, ktorú organizátori pripravili 24. apríla 2016 v Mestskom kultúrnom stredisku v Dolnom Kubíne. Napriek silnej konkurencii detí z Liptova, Oravy, Turca a Kysúc, ktoré súťažili v štyroch kategóriách, naša Karolínka zaspevala v kategórii sólisti speváci veľmi pekne originálne sviňanské piesne „Keby som ja mala kľúče od svitania” a „Pod Cibulníkom tri lipky.” Trojčlenná odborná porota na čele s jej predsedníčkou známou speváčkou ľudových piesní Helenou Záhradníkovou rozhodli a udelili Karolínke za spev Strieborné pásmo.

Deti v Lietavskej Svinnej – Babkove vždy vedeli pekne spievať. O tom svedčí aj tohoročná účasť a úspech našich detí v speváckej súťaži. Blahoželáme!

Foto: OÚ

Soňa Jamečná

Marcová kvapka krvi

Na výzvu Hematológie a transfúzie krvi NsP v Žiline sa v sobotu 12. marca 2016 v Kultúrnom dome v Lietavskej Svinnej zišlo 25 darcov krvi. Na záchranu jedného ľudského života sú potrební viacerí darcovia krvi, medzi ktorých patria aj tí naši: Janka Uríková, Lubomír Urík, Juraj Urík, František Šmehl ml., Helenka Dolinajcová, Jarmila Porubčanská, Zuzka Kopčíková, Martin Pekara, Silvia Zelníková, Martin Koša, Marián Urbánek, Gabika Kasmanová, Ľuboš Kasman, Ján Fujdiak, Milan Sedliak, Roman Rybár, Milan Štefánik, Janka Štefániková, Evka Dorčíková, Hanka Barčiaková, Miroslav Jamečný, Kamil Barčiak, Milan Sedliak ml., Ľuboš Makuka, Ján Kasák.

Foto: OÚ

Súťaž vo varení gulášu

Na druhom ročníku súťaže vo varení gulášu – “Gulášová varecha kamenného mnícha”, ktorá sa uskutočnila 9. mája na ihrisku v Hričovskom Podhradí, mala zastúpenie aj naša obec. Družstvo JRD (Jednotné robotnícke družstvo) Lietavská Svinná, v zložení: Milan Makuka, Gregor Czeslaw Sobieszczuk a Roman Štaffen, sa stretli v súboji kuchárov zo širokého okolia. V konečnom hodnotení obsadili 4. miesto.

Foto: z archívu Romana Štaffena

Úspechy mladých hasičov

Družstvo dorastencov z Lietavskej Svinnej sa zúčastnilo 5. júna na obvodovom kole DHZ v Kunerade. Na svojej prvej súťaži mladí hasiči zabojovali a umiestnili sa na treťom mieste.

Foto: DHZ Lietavská Svinná

Družstvo DHZ Babkov sa v sobotu 19. júna zúčastnilo už ôsmeho ročníka, pre mnohých netradičnej, súťaže s hasičskou striekačkou PPS-8 v Liptovský Sliačoch, ktorá nesie názov “Hasičské dedičstvo”. Spomedzi trinástich družstiev sa nášmu tímu podarilo zdolať celý útok s časom 158,50 sekundy, čo ich zaradilo na druhé miesto v celkovom hodnotení.

Foto: DHZ Babkov

OBEC LIETAVSKÁ SVINNÁ - BABKOV

Vás pozýva na

III. ROČNÍK OBECNÝCH SLÁVNOSTÍ POD CIBULNÍKOM V LIETAVSKEJ SVINNEJ

30. júla 2016

v areáli futbalového ihriska TJ v Lietavskej Svinnej

Program:

9.00 h priateľský žiacky futbalový zápas FK Babkov – TJ Trnové

11.00 h svätá omša v Kostole Sedembolestnej Panny Márie v Lietavskej Svinnej

12.00 h mužský futbalový zápas

13.30 h slávnostné otvorenie podujatia, ocenenie osobnosti obce

13.45 h kultúrny program

účinkujú:

DsFS Cibulníček z Liet. Svinnej, DFS Cibulník z Liet. Svinnej, animátori z Lietavskej farnosti, spev. skupina Doliny z Kňaz. Lehoty, naše detské talenty, Libor Meško – heligonkár zo Strečna, Ľudová hudba Jožka Rybára z Terchovej, hudobná skupina 4EWER zo Žiliny, Tomáš Bezdeda a skupina AYA zo Žiliny, hudobná skupina Rubín zo Zbyňova, **programom sprevádza:** Katarína Makuková

sprievodné podujatia:

prezentácia mladých členov DHZ v Liet. Svinnej, ukážky z činnosti Polície v Žiline, predaj a prehliadka prác ľudovomeleckých tvorcov, detské atrakcie (kolotoč a nafukovací hrad zdarma, bobová dráha 3 h zdarma, kino 9D)

stánky s občerstvením: poľovnícky, hovädzí, držkový guláš, zemiakové placky, klobása, zemiakové hranolčeky, zmrzlina a iné